

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps i.in., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altaforgia, Charles Franckaert, Fernande Pretto przeciwko regionowi Walonii, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset, T. N. T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

(Sprawa C-2/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Port lotniczy mający pas startowy o długości większej niż 2 100 metrów)

(2008/C 107/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps i.in., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altaforgia, Charles Franckaert, Fernande Pretto

Strona pozwana: Region Walonii, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset, T. N. T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes — Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 1, 2 i 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40) — Pojęcie „przedsięwzięcie mogące wywierać znaczące skutki na środowisko naturalne” — Port lotniczy mający pas startowy o długości większej niż 2100 metrów — Prace dotyczące infrastruktury i restrukturyzacji istniejącego portu lotniczego bez przedłużenia pasa startowego — Konieczność oceny skutków

Sentencja

1) Jeśli umowa taka jak ta będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie jest przedsięwzięciem w rozumieniu dyrektywy

Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, to do sądu krajowego należy ustalenie na podstawie właściwych przepisów krajowych, czy umowa taka zawiera zezwolenie na inwestycję w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/337. W tym kontekście należy zbadać, czy to zezwolenie na inwestycję wpisuje się w wieloetapową procedurę obejmującą decyzję główną i decyzje wykonawcze oraz czy należy uwzględnić łączny skutek kilku przedsięwzięć, których oddziaływanie na środowisko naturalne powinno zostać ocenione całościowo.

2) Przepisy pkt 12 załącznika II w związku z pkt 7 załącznika I do dyrektywy 85/337, w ich pierwotnym brzmieniu, dotyczą również robót związanych ze zmianą infrastruktury istniejącego portu lotniczego bez przedłużenia pasa startowego, o ile mogą one zostać uznane za zmianę samego portu lotniczego ze względu w szczególności na ich rodzaj, zakres i charakterystykę. Dzieje się tak zwłaszcza w przypadku robót mających na celu umożliwienie zwiększenia w znaczący sposób natężenia działalności portu lotniczego i ruchu lotniczego. Sąd krajowy powinien upewnić się, że właściwe władze w prawidłowy sposób dokonały oceny tego, czy roboty będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym powinny zostać poddane ocenie skutków wywieranych na środowisko naturalne.

3) Właściwe władze powinny wziąć pod uwagę planowane zwiększenie natężenia działalności portu lotniczego podczas oceny skutku wywieranego na środowisko naturalne przez zmiany infrastruktury mającej na celu umożliwienie tego wzrostu natężenia działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2008 r. — Wineke Neirinck przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-17/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Pracownik kontraktowy — Biuro Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB) — Postępowanie w sprawie naboru — Odrzucenie kandydatury — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 107/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wineke Neirinck (przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie T-494/04 Neirinck przeciwko Komisji oddalającego po pierwsze żądanie wnoszącej odwołanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji odrzucających jej kandydaturę na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach Biura Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB) i powołujących na to stanowisko innego kandydata, i po drugie żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia — Pojęcie interesu prawnego w uzyskaniu ochrony prawnej — Obowiązek uzasadnienia — Zniekształcenie materiału dowodowego — Nadużycie władzy — Interes służby oraz zasady staranności i dobrej administracji

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydany w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie T-494/04 Neirinck przeciwko Komisji zostaje uchylony, ponieważ Sąd nie uwzględnił zarzutu dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadniania w decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 27 kwietnia 2004 r., informującej W. Neirinck o niezdaniu przez nią egzaminu ustnego w ramach postępowania w sprawie naboru na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach Biura Infrastruktury i Logistyki w Brukseli, w charakterze pracownika kontraktowego.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 27 kwietnia 2004 r., informującej W. Neirinck o niezdaniu przez nią egzaminu ustnego w ramach postępowania w sprawie naboru na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach Biura Infrastruktury i Logistyki w Brukseli, w charakterze pracownika kontraktowego.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona poza kosztami własnymi, wszelkimi kosztami poniesionymi przez W. Neirinck w postępowaniu przez Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-82/07) (¹)

(Łączność elektroniczna — Sieci i usługi — Artykuł 3 ust. 2 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) — Krajowe plany numeracyjne — Wyspecjalizowany organ regulacyjny)

(2008/C 107/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 3 ust. 1, 2 i 4 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33) — Przydzielanie krajowych zasobów numeracyjnych i zarządzanie krajowymi planami numeracyjnymi — Powierzenie funkcji regulacyjnych i operacyjnych wyspecjalizowanemu organowi

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 i 4 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) w związku z motywem 11 tej dyrektywy należy rozumieć w ten sposób, że zadania przydzielania krajowych zasobów numeracyjnych i zarządzania krajowymi planami numeracyjnymi należy uznać za funkcje regulacyjne. Państwa członkowskie nie mają obowiązku rozdzielenia tych poszczególnych zadań między różne krajowe organy regulacyjne.
- 2) Artykuł 10 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2, 4 i 6 dyrektywy 2002/21 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by zadania przydzielania krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzania krajowymi planami numeracyjnymi były rozdzielone między kilka niezależnych organów regulacyjnych, pod warunkiem że informacja o podziale zadań jest podana do publicznej wiadomości, łatwo dostępna i przekazana Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.